

och pingst. *Natten e. onsdagen och thorsdagen. E. förtöfningen och bröllopet. Klockan e. 3 och 4. — 3) Ömsesidigt förhållande, med afseende dels på personer, dels på ting. Det är skilnad e. honom och mig. E. dessa tvänne begrepp är den skilnad, att . . . Gemenskapen länder och folk e. Handeln e. Amerika och Europa. (Talesätt) E. fyra ögon, emellan två personer allena, t. ex.: Sägna en något e. fyra ögon, i förtroende. (Se äfven *Emellan-fyra-ögon*) — Sättes stundom efter sitt objekt, t. ex.: *Vänner e. går det nog an. Oss e. gör det ingenting. Oss e. sagdt, i förtroende. Dem e. kan aldrig mera någon vänskap äga rum. Sins e., se Sins.* Kan äfv. konstrueras med infinitiv, t. ex.: *E. att värda och tillbedja är den skilnad, att . . . — 4) Tal, mått, som öfverstiger ett, men understiger ett annat dylikt. E. två och tre fot. E. en och två tunnor. — 5) Brukas absolut, nästan adverbialt, för att utmärka mellangiften vid byte. *Få, gifva e., i mellangift. Jag bytte ur med honom, och gaf 20 R:dr e. — Se f. ö. Sitta e., m. fl. — Ingår i sammansättning med flera verber och nomina, under förstående bemärkelser, och bortkastar dervid alltid det första e, t. ex.: Mellankomma, mellanlägga, mellanakt, mellanmur, o. s. v. — Midt emellan, adv. talesätt, se *Midt*. [Emellan.]***

Anm. I st. f. *Emellan* brukas ofta förkortadt *Mellan*, helst då föregående ord slutas med en vokal.

EMELLAN-FYRA-ÖGON, n. 5. Två personers sammankomst, möte i enrum. Nytt ord, bildadt, för att motsvara det franska *Tête-à-tête*.

EMELLANÄT, emellanät, adv. Se *Dessemellan*. [Emellanät.]

Anm. Förkortas ofta till *Mellanät*; jfr. *Anm.* under *Emellan*.

EMELLERTID, emellertid, adv. Under denna tid; medan något annat händer eller göres. *Vi sjöngo och roade oss; e. hände, att . . . Man lever nu blott för nöjen, och e. går allt, hur det kan. — Syn.* Under tiden, Härunder, Derunder. — *Konj.* Icke desto mindre. *Det är e. sant, att . . . Ni har lofvat mig det, men e. gör ni motsatsen. Man sade, att han ej skulle komma; e. är han nu här. — Syn.* Se *Likväl*.

Anm. Ordet har omväxlande skrivits *Emedertid*, *Imedertid* och *Imellertid*, men Sv. Akad. har för väljudets skull och i öfverensstämmelse med det mest brukliga uttalet antagit *Emellertid*, hvilket synes böra bibehållas. Förkortas stundom till *Mellertid*; jfr. *Anm.* under *Emellan*.

EMENDATION, emändnadschön, f. 3. Förbättring, rättelse.

EMERITUS, emérituss, m. (lat.) Så kallas en embetsman, som, efter erhållet afsked, njuter pension eller behåller lönen för den tjänst, han innehafte.

EMETISK, emétissk, a. 2. (med.) Som verkar kräkningar.

EMFAS, ämfmäs, f. 3. Kraft, eftertryck i ett tal. [Emphas.]

EMFATISK, ämfmätissk, a. 2. Eftertrycklig, uttrycksfull. [Emph—.]

EMIGRANT, -- änt, m. 3. 1) (i allmänhet) En, som utvandrar ur sitt fädernesland och bosätter sig i främmande land. *Utvandrare. — 2) (särskilt) Benämning på dem, som under första franska revolutionen utvandrade ur Frankrike.*

EMIGRATION, --- tschön, f. 3. Utflytning ur fäderneslandet till ett annat land, för att der bosätta sig. *Utvandring.*

EMIGRERA, v. n. 1.) Utflytta, utvandra. Jfr. *Emigration*.

EMINENS, -- nänn, f. 3. Titel, som i 7:de århundradet tillades biskopar, men numera tillkommer endast kardinaler och andeliga kurfurstar. Betyder egentligen: Utmärkthet. *Hans e. Ers e.*

EMINENT, -- nänt, a. 1. Högst förträfflig, utmärkt.

EMIR, -ir, m. 3. Titel, som i Orienten och Norra Afrika tillägges oberoende stamhöfdingar, äfvensom alla Mohammeds afkomlingar. Betyder efter orden: ädel, furstlig.

EMISSARIE, -- ärie, m. 3. Person, utskickad af enskilt man eller ett samfund, en förening, för att i hemlighet söka utforska något eller utbreda vissa grundsatser. Utskickad, Kunskapare, Spion.

EMOLUMENT, ---- mänt, n. 3. Fördel, nytta. — *Pl.* 1) Löneförmåner. — 2) Biinkomster, sportler.

EMOT, emót, prep. Hette ursprungligen *A' moti*, af gamla ordet *Mot*, möte. Betecknar: 1) Rörelse, för att möta någon, antingen i vänlig eller fiendtlig afsigt. *Gå e. en ankommande gäst. Hon steg upp och gick några steg e. den inträdande. Gå, tåga, rycka an e. fienden.* Säges äfv. i fråga om ting, såsom: *Segla e. strömmen, gå e. vinden, blåsten, vådret, simma e. vågorna. — 2) Strid, tvist, stridighet. Strida, slåss, fäkta, kriga e. någon. E. naturen, vanan. E. ens förhoppning. E. all förväntan, förmodan. E. min vilja. Försvara en mening, sats e. någon. Tala för och e. en sak. Vara e. någon, vara fiende, motståndare till, söka motverka någon. *Hafva något e. en, något att förebrå en. Han har mycket e. sig, det är mycket, som motverkar hans framgång, lycka, o. s. v. Jag har intet e. detta förslag, sätter mig icke deremot. Vara e. (om sak), vara vidrig, motbjudande. Om det icke är dig e., om du dertill bifaller. Handla, bryta e. lagen, öfverträda den. — Syn. Med. — 3) Bemötande, antingen godt eller ondt. *Din vänskap, godhet, välvilja e. mig. Hans hårdhet, grymhet, elakhet e. dem. — 4) Medel, som förekommer eller afhjelper något ondt, någon olägenhet, svårighet, sätter hinder för, o. s. v. *Hvad medel, hvilken utväg skall jag hitta på e. detta hotande onda? Sätta en dam e. strömmen. Tröst e. sorgen. Hjelp, medel, botemedel e. en sjukdom. — Syn. För. — 5) Rum, läge, belägenhet: a) I närheten af ett föremål, på denna sidan derom. *E. Upsala är föret dåligt. E. polerna ligger en evig is. — b) Midt e., gent e.,* midt framför ett föremål, på andra sidan om någon rymd. *Midt e. på andra sidan om gatan ligger hans hus. Midt e. södra Europa ligger Afrika. Midt e. spegeln stod en soffa. — 6) Närheten af en viss tidpunkt. *E. slutet af året. E. morgonen, aftonen, middagen. E. regn, när regn tillstandar. — Syn. Nära, Fram emot, Inemot. — 7) Utbyte, veder-gällning, ersättning för. *Utbyta något e. ett annat. Hålla tio e. ett på vad. E. pant, qvitto. Han afstår egendomen e. en summa af . . . E. betalning af . . . Erhålla något e. löfte, välkor, att . . . — 8) Förhållande, jämförelse. *Rikedom är intet e. dygd. E. honom är han en helt obetydande person. — Syn. I jämförelse med. — 9) (i fråga om antal) Nära. *E. 1000 R:dr. — Syn. Inemot, Nära, Icke långt ifrån, Vid pass. — 10) Brukas stundom absolut, nästan adjektivt, i samma mening som: stridig, vidrig, t. ex.: *Vinden är e. — Se f. ö. de verber, hvar-**********